

იოელის წიგნი და ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია — ნომერი ათი

Jeff Pippenger

2025-12-14

რიცხვი ათი

ჩვენ მივმართავთ ესაიას ხილვის იმ ნაწილს, რომელიც იწყება მეშვიდე თავში და გრძელდება მეთორმეტე თავის ბოლომდე. ამას ვაკეთებთ იმიტომ, რომ 1850 წელს „უფალმა მეორედ გაიწოდა თავისი ხელი, რათა შეეკრიბა“ თავისი ნაშთი ერი. ჩვენ თავის ადგილზე ვაყენებთ 1844-დან 1863 წლამდე პერიოდის გზის ნიშნულებს. „1850“ და მეორე შეკრება ერთ-ერთი ამ ნიშნულთაგანია.

როგორც კი ესაიას ხილვა იწყება მეშვიდე თავის პირველ მუხლში, ყოველ ჯერზე, როცა გვხვდება გამოთქმა, რომელიც „იმ დღეს“-ის მსგავსია, ეს მითითებაა და იგი მეშვიდე თავის უკვე დადგენილ წინასწარმეტყველურ გარემოებაში უნდა იქნეს მოთავსებული. ხილვის სწორად განმარტების ერთ-ერთი გასაღები არის იმის გაგება, რომ წინასწარმეტყველება მოქმედებს გამეორებისა და გაფართოების პრინციპებით, და ეს წესი ამ ხილვაშიც მოქმედებს.

სხვადასხვა წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება, რომლებიც იდენტიფიცირდება ესაიას ხილვაში, მეექვსე თავიდან დაწყებული, უნდა განიხილებოდეს იმ თვალსაზრისით, რომ „უპირველეს ყოვლისა“, ესაია წარმოადგენს სულს, რომელიც 9/11-ზე იქნა ცხებული, რათა გამოეცხადებინა, რომ გვიანი წვიმა მოვიდა. ამ განწმენდილ კონტექსტში, ესაიას მეშვიდე თავი ასახავს სწორედ იმ შიშს, რომელიც წინასწარმეტყველმა წარმოადგინა მეექვსე თავში, როდესაც დასვა კითხვა, „რამდენ ხანს“ დასჭირდებოდა 9/11-ის უწყების გადაცემა განდგომილი ეკლესიისათვის, რომელსაც „თვალეები ჰქონდა, მაგრამ უარს ამბობდა დანახვაზე, და ყურები ჰქონდა, მაგრამ უარს ამბობდა მოსმენაზე“?

ხილვაში ბოროტი და უგუნური მეფე ახაზი წარმოადგენს ლაოდიკეელს, რომელიც არ მიიღებს უკანასკნელი წვიმის უწყების გაფრთხილებას, როგორც მას წარმოადგენენ გუშაგები, რომლებიც უპირისპირდებიან ბოროტ და უგუნურ ახაზს, წარმოადგენილს ესაიასა და მისი ძეგლის მიერ.

9/11 მოვიდა დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში; ამიტომ, როდესაც ესაია მოთავსებულია 9/11-ზე მეექვსე თავში, იგი წინასწარმეტყველურად მოთავსებულია დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის ფარგლებში, მაგრამ უფრო მნიშვნელოვანი ის არის, რომ იგი მოთავსებულია „ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში.“ ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია დაიწყო მაშინ, როდესაც ეს მუხლი აღსრულდა 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლით. 1989 წლიდან ორმოცდამეერთე მუხლის საკვირაო კანონამდე ვრცელდება „ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია,“ რომელიც იუდას ტომის ლომის მიერ იხსნება სწორედ

იმავე „დაფარულ ისტორიაში.“ ის, რასაც ეს გვიჩვენებს ჩვენი განხილვის ფარგლებში, სადაც ესაია 9/11-ის შემდეგ გვიანი წვიმის მაცნედ არის წარმოდგენილი, არის ის, რომ გვიანი წვიმის უწყების ერთ-ერთი ნაწილი, რომელსაც ესაია ქადაგებს, არის — დანიელის მეთერთმეტე თავი, მუხლები ორმოცდაერთიდან ორმოცდახუთის ჩათვლით.

ესაია, რომელიც წინასწარმეტყველურად დგას 9/11-ისთან chapter ten-ში, წარმოაჩენს გაფრთხილებას, რომ შემდეგი მოვლენად სწორედ „უსამართლო დადგენილება“ უნდა მოხდეს, რაც საკვირაო კანონია და წარმოდგენილია Daniel eleven-ის verse forty-one-ში. ესაიას მიერ გვიანი წვიმის უწყების ილუსტრაცია მოთავსებულია verse forty-post 9/11-ის „დამალულ ისტორიაში“. verse forty-ის აღსრულება 1989 წელს ესაიას 1989-ის შემდეგ, 9/11-ზე ათავსებს, სადაც იგი სამსხვერპლოდან აღებული ნაკვერცხლით არის ცხებული. ესაია წარმოადგენს მაცნეს, რომლის უწყებაც მოიცავს Daniel eleven-ის ბოლო ექვს მუხლს.

ესაია პირდაპირ აცხადებს, რომ იგი და მისი შვილები ნიშნებად და სასწაულებად არიან დადგენილნი. მეშვიდე თავის მესამე მუხლში ესაია და მისი ძე იმყოფებიან ზემო აუზის წყალსადენთან, სამღებრო ველის გზაზე. ესაია წარმოადგენს გვიანი წვიმის უწყებას, რომლის ქადაგებისთვისაც იგი მეექვსე თავში იყო ცხებული, და დგას გვიანი წვიმის სამ სიმბოლოსთან, ისევე როგორც თავის შვილთან, შხარ-იაშუბთან ერთად. ზემო აუზის წყალსადენი არის წინასწარმეტყველური მინიშნება ორ მილზე, რომლებიც სავსეა ოქროს ზეთით და რომელთაც ზაქარია მიუთითებს და და უაიტი ასე ხშირად განიხილავს; ისინი განსაზღვრავენ უწყებას, რომელიც ზემო აუზის წყალსადენიდან მოდის გვიანი წვიმის უწყებაში.

ესაიას წყალგამტარი ზაქარიას ორ მილს უკავშირდება, ხოლო ელენ უაითის კომენტარი ზაქარიას ათი ქალწულის იგავთან აერთიანებს. მეექვსე თავში ესაია მტვერამდე მდაბლდება, როდესაც უფლის დიდებას ხედავს. იგი თანხმდება იტვირთოს მესამე მუხლში წარმოდგენილი უწყება, როგორც ის უწყება, რომელიც დედამიწას ღვთის დიდებით ანათებს. და იგი განიწმინდება სამსხვერპლოდან აღებული ნაკვერცხლით, შემდეგ კი დგას იმ ავზთან, რომელიც ზემო ავზიდან მომდინარე წყლით არის შექმნილი. ოცდამეორე თავში ესაია უკანასკნელი წვიმის უწყებას განსაზღვრავს, როგორც „ხაზი ხაზზე“, ხოლო მესამე მუხლში ზემო ავზი წინასწარმეტყველების რამდენიმე ხაზს წარმოადგენს.

ესაია, რომელიც 9/11-ზე მდგომ სულს წარმოადგენს, მხოლოდ მაშინ იდგებოდა იმ ადგილას, სადაც ოქროს ზეთი ზემო აუზიდან ჩამოდის, თუ იმ სულს ეკითხა კეთილი გზა, რომელსაც მიჰყავს იერემიას ძველ ბილიკთან, რომელიც არის ესაიას „გზატკეცილი (ბილიკი) მრეცხავის ველთან“, სადაც იერემიას „განსვენება“ მოიპოვება. ესაიას უკანასკნელი წვიმის უწყება დაფუძნებულია არა მხოლოდ ათი ქალწულის ხაზზე, ზაქარიას ორი ოქროს მილის ხაზზე, იერემიას ძველი ბილიკის ხაზზე, არამედ ესაიაც დგას „მრეცხავის ველთან“, სადაც აღთქმის მაცნე ლევის ძეებს ვერცხლსა და ოქროსავით წმენდს და განწმენდს.

საკმაოდ იოლი წინასწარმეტყველური ამოცანაა მეშვიდე თავის მესამე მუხლში სხვა ხაზების შემოტანა. ზაქარიას ზეთი და ათი ქალწული უკავშირდება იაკობის კიბესა და გამოცხადების პირველი თავის პირველ ორ მუხლს, რადგან ყოველივე ეს ეხება ღმერთსა და ადამიანს შორის ურთიერთობის პროცესს. იერემიას ძველი გზა მოიცავს „მცველს“, რომელიც საყვირს ბერავს, მაგრამ უკეთური და უგუნური მეფე ახაზი უარს ამბობს მის მოსმენაზე. ეს საყვირი წინასწარმეტყველების ყველა საყვირს, აგრეთვე წინასწარმეტყველ მცველებს, იზიდავს ესაიას „გზატკეცილში“, სადაც ესაია და მისი ძე დგანან, რათა ლაოდიკეის წინამძღოლს უწყება გადასცენ.

ესაია და მისი ძე შéar-იაშუბი, რომლის სახელიც ნიშნავს: „ნატამალი დაბრუნდება“, ერთად დგანან და ისინი განასახიერებენ გვიანი წვიმის უწყების გამოცხადებას, რომელიც 9/11-ზე მოვიდა. ისინი მიდიან ბოროტი მეფე ახაზის შესახვედრად და, როგორც მამა და ძე, წარმოადგენენ ალფისა და ომეგის სიმბოლოს — „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგიის ძირითად წესს. „სტრიქონი სტრიქონზე“ არის ის წესი, რომელიც მიღწერითა „დღე/წელი“ პრინციპით იყო ტიპურად წარმოდგენილი.

1840 წლის 11 აგვისტოს აღსრულდა გამოცხადების მეცხრე თავის მეორე ვაის ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველება და დადასტურდა მიღწერილი „დღე/წლის“ პრინციპი, რითაც ძალა მიეცა მიღწერის წინასწარმეტყველებას 1843 წლის შესახებ, რომელიც დღე/წლის პრინციპზე იყო დაფუძნებული. 2001 წლის 11 სექტემბერს აღსრულდა გამოცხადების მეცხრე, მეათე და მეთერთმეტე თავების მესამე ვაის ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველება და დადასტურდა ალფისა (8-11-1840) და ომეგას (9/11) პრინციპი, როდესაც ჩამოვიდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი, იმ ჟამს, როცა ნიუ-იორკის დიდი შენობები დაეცა — ისევე, როგორც გამოცხადების მეათე თავის ძლიერი ანგელოზი ჩამოვიდა 1840 წლის 11 აგვისტოს, როდესაც აღსრულდა ალფა, რომელიც ომეგას განასახიერებდა.

ესაიაცა და მისი ძეც არა მხოლოდ „ხაზს ხაზზე“ მთავარი პრინციპის წარმომადგენელი არიან, არამედ ისინი ელიას უწყებასაც განასახიერებენ, რომელიც იმ უწყებას წარმოადგენს, რომელიც მამისა და მისი შვილების ურთიერთობით არის წარმოჩენილი. ელიას უწყება, რომელიც უფლის დიდი და საშინელი დღის წინ აღიხმობა, მიუთითებს იმ უწყებაზე, რომელიც ღმერთის აღმასრულებელი სამსჯავროს დაწყებამდე უშუალოდ მოაქვს. ღმერთის აღმასრულებელი სამსჯავროები წარმოადგენს პერიოდს, რომელიც არის „უფლის დიდი და საშინელი დღე“. ეს პერიოდი საკვირაო კანონით იწყება და შვიდ უკანასკნელ წყლულებამდე გრძელდება. პერიოდი იწყება საკვირაო კანონით და მთავრდება შვიდი უკანასკნელი წყლულით. ამდენად, ელიას უწყება დაფუძნებულია ალფასა და ომეგას პრინციპზე, შეწყალების ვადის დახურვის მოახლოების გაფრთხილებასთან ერთად. ელიას უწყებასთან ასევე დაკავშირებულია ელიაზე დაფუძნებული სხვადასხვა წინასწარმეტყველური ხაზებიც, რადგან ელია, იესოს თანახმად, იოანე ნათლისმცემელს წარმოადგენდა, ხოლო ელია და იოანე, დისა უაიტის თანახმად, უილიამ მილერს წარმოადგენდნენ; და ერთად ელია და იოანე ნათლისმცემელი წარმოადგენენ როგორც ას ორმოცდაოთხ ათასს (ელია), ისე გამოცხადების მეშვიდე თავში მოხსენიებულ დიდ სიმრავლეს (იოანე).

ესაია და მისი ძე ძველ ბილიკებთან დგანან, რომლებიც საძირკვლებია, და ისინი იღებენ ოქროს ზეთს, რადგან ისინი ბრძენი ქალწულები არიან, რომლებიც გადიან მრეცხავის განმწმედ პროცესს, რომელიც აღსრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს და კვირის კანონს განასახიერებს. ესაია და ნატამალი, რომელიც ბრუნდება, (რადგან სწორედ ამას ნიშნავს მისი ძის, შეარ-იაშუბის, სახელი), წარმოადგენენ იმ ნატამალს, რომელიც 9/11-ზე „ბრუნდება“ ძველ ბილიკებთან. მამისა და ნატამლის ურთიერთობა, რომელიც აგრეთვე ალფასა და ომეგას ურთიერთობაა, და აგრეთვე ელიას „მამათა და შვილთა გულების“ ურთიერთობა, ამოწმებს, რომ მამა მილერი და მისი ურთიერთობა პირველი ანგელოზის ნატამალ მოძრაობასთან იყო ფილადელფიის ალფა მოძრაობა. ალფა მოძრაობაში მამა მილერი იდენტიფიცირებული იყო, როგორც ელია და იოანე ნათლისმცემელი, რომელიც იესომ ამოიცნო როგორც აღთქმის მაცნის გზის განმამზადებელი მაცნე. ყველა ეს წინასწარმეტყველური აღსრულება პირველი და მეორე ანგელოზების ალფა ისტორიაში მეორდება მესამე ანგელოზის ომეგას ისტორიაში.

არსებობს უფრო მნიშვნელოვანი ფაქტებიც ესაიას მიერ ხილვაში გამოყენებული ილუსტრაციის შესახებ, მაგრამ აქ ჩვენ მხოლოდ იმას ვაძგენთ, რომ ესაია კონკრეტულად მიუთითებს იმ სხვადასხვა ჭეშმარიტებებზე, რომლებიც შეადგენს 9/11-ის უკანასკნელი წვიმის უწყების გულს. ყველა ეს ხაზი, რომლებიც ახლახან განვიხილეთ, და, რა თქმა უნდა, კიდევ მრავალი სხვა, მოთავსებულია მეშვიდე თავის მესამე მუხლში.

მერვე მუხლში წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება ძლიერდება, რადგან იგი გამოავლენს გასაღებს, რომელიც ხსნის „ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას“, და გასაოცარია, რომ ეს გასაღები მითითებულია სწორედ იმავე მუხლში, რომელშიც აღნიშნულია ორივე 2520-წლიანი დროითი წინასწარმეტყველების დასაწყისი.

რადგან სირიის თავი არის დამასკო, და დამასკოს თავი — რეცინი; და სამოცდახუთი წლის განმავლობაში ეფრემი შეიმუხრება ისე, რომ აღარ იქნება ხალხი. და ეფრემის თავი არის სამარია, და სამარიის თავი — რემალიას ძე.

თუ არ ირწმუნებთ, შეჰველად ვერ განმტკიცდებით. ესაია 7:8, 9.

ესაიას მიერ უკანასკნელი წვიმის უწყების საილუსტრაციოდ გამოყენებული მაგალითი მოიცავს მოსეს „შვიდგზის“-ს, რადგან მერვე მუხლის სამოცდახუთწლიანი წინასწარმეტყველება განსაზღვრავს საწყის წერტილს ისრაელის ჩრდილოეთისა და სამხრეთის სამეფოთა 2520-წლიანი გაფანტვისათვის. სწორედ იმავე მუხლშია გასაღები, რომელიც აბრუნებს სამი წინასწარმეტყველური ხაზის საკეტს: დანიელ 11:40-ში 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლას, დანიელ 11:10-ს, და ესაია 8:8-ს. ამ სამ ხაზთან დაკავშირებით (ესაია 8:8; დანიელ 11:10, 40) გასაღები არის მერვე და მეცხრე მუხლების „თავები“. როდესაც „თავების“ გასაღები ამ სამ პარალელურ მუხლს მიემართება, იხსნება კარი უკრაინის ომის ისტორიისა და მალე მოსალოდნელი მესამე მსოფლიო ომისაკენ. როდესაც ეს წინასწარმეტყველური კარი გაიხსნება, მაშინ დანიელ 11:11–16 ჩანს, რომ წარმოადგენს დანიელ 11:40-ის პარალელურ ისტორიას 1989 წლის

შემდგომი, საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ. „მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორიის“ გახსნა არის ჭეშმარიტება, რომელიც იმ მცირერიცხოვანთაგანია, რომლებიც იდენტიფიცირებულია როგორც ბეჭედახსნილი იესო ქრისტეს გამოცხადების ბეჭედახსნასთან კავშირში, გამოცდის დროის დახურვამდე უშუალოდ წინ.

ესაიას მერვე თავის პირველი მუხლი იწყება სიტყვით: „უფრო მეტიც“, რითაც გამოიკვეთება, რომ მერვე თავი უნდა გადავიდეს მეშვიდე თავის თავზე. გარდა იმისა, რომ პირველი სიტყვა არის „უფრო მეტიც“, მერვე თავის მესამე მუხლი დაკავშირებულია მეშვიდე თავის მესამე მუხლთან, როგორც მეორე მოწმე იმისა, რომ ეს ორი თავი უნდა იქნეს გამოყენებული სტრიქონი სტრიქონზე. ორივე „მესამე“ მუხლი ასახელებს ესაიას ერთ-ერთ ვაჟს, რომელთა სახელებიც ორივე მეტყველებს მოთხრობაში არსებულ წინასწარმეტყველურ უწყებაზე. შეარ-იაშუბი ნიშნავს „ნარჩენი დაბრუნდება“, ხოლო მაჰერ-შალალ-ხამ-ბაზი ნიშნავს „სწრაფი ნადავლისაკენ“. ჯერ შეარ-იაშუბია მოხსენიებული, შემდეგ კი მაჰერ-შალალ-ხამ-ბაზი (რომელიც ბიბლიაში ყველაზე გრძელი სახელია). ალფა, წარმოდგენილი „1“-ით, უფრო მცირეა და ამ შემთხვევაში თვით „ნარჩენადაც“ არის მოხსენიებული, ხოლო ომეგა, წარმოდგენილი „22“-ით, უფრო დიდია და წარმოდგენილია ბიბლიაში ყველაზე დიდი სახელით, ამავე დროს კი სიმბოლურად აღნიშნავს საკვირაო კანონის სწრაფ მოძრაობებს.

ალფა ნარჩენი, რომელიც შეარ-იაშუბით არის წარმოდგენილი, მესამე მუხლში თავის მამასთან, ესაიასთან, იმყოფება. ისინი ერთად ალფაც არიან და ომეგაც, და დგანან ადგილზე, რომელიც გვიანი წვიმის სამი განსხვავებული მითითებისაგან არის შედგენილი.

მაშინ უთხრა უფალმა ესაიას: ახლა წადი აქაზის შესახვედრად, შენ და შენი ძე შეარ-იაშუბი, ზედა აუზის წყალსადენის ბოლოში, მრეცხავის ველის გზაზე. ესაია 7:3.

ესაია არის ას ორმოცდაოთხი ათასის სიმბოლო და, 9/11-ის მოწოდების წარმოსახვით, ესაია ასევე წარმოადგენს 2023 წლის ივლისის მოწოდებას. 9/11-ის დროს ესაია არის ლაოდიკიელი, წარმოდგენილი იაკობით, მტაცებლით, რომელიც აპირებდა ესავის პირმშობის უფლების წართმევას, იმ დროს, როცა ადვენტიზმი უფლის პირიდან გამოიდევნება; ხოლო 2023 წელს ესაია წარმოადგენს ისრაელს, ძლევის მომპოვებელს. ესაია წარმოადგენს მას, ვინც ღმერთის უწყებას გადასცემდა, ვინც გამოღვიძებულია იმ ფაქტის მიმართ, რომ ლაოდიკიელია, და შემდეგ ნაკვერჩხალი განწმედს მას ფილადელფიელად.

„ესაიას ღვთის დიდების შესახებ საოცარი ხილვა ჰქონდა. მან იხილა ღვთის ძალის გამოვლინება, და მისი დიდებულების ხილვის შემდეგ მას ეუწყა, წასულიყო და აღესრულებინა განსაზღვრული საქმე. მან თავი სრულიად უღირსად ჩათვალა ამ საქმისათვის. რამ აიძულა იგი, თავი უღირსად მიეჩნია? ნუთუ იგი თავის თავს უღირსად მიიჩნევდა მანამდე, ვიდრე ღვთის დიდებას იხილავდა? — არა; მას წარმოედგინა, რომ ღვთის წინაშე მართალ მდგომარეობაში იყო; მაგრამ როდესაც მას ცხადეყო ცაბაოთ უფლის დიდება, როდესაც მან იხილა ღვთის გამოუთქმელი

დიდებულება, თქვა: „ვაი მე, დავიღუპე! რადგან ბაგეუწმინდური კაცი ვარ და ბაგეუწმინდური ხალხის შუაში ვცხოვრობ; რადგან ჩემმა თვალებმა იხილეს მეუფე, ცაბოთ უფალი. მაშინ მოფრინდა ჩემთან ერთ-ერთი სერაფიმი, ხელში ანთებული ნაკვერჩხალი ეჭირა, რომელიც მაშებით ჰქონდა აღებული სამსხვერპლოდან, და ბაგეზე მომადო, და თქვა: აჰა, ეს შეეხო შენს ბაგეებს; წაღებულია შენი უსჯულოება და განწმედილია შენი ცოდვა.“ ეს არის საქმე, რომელიც თითოეულ ჩვენგანს, როგორც ცალკეულ პიროვნებას, უნდა აღსრულებოდა ჩვენთვის. გვსურს, სამსხვერპლოდან აღებული ცოცხალი ნაკვერჩხალი ჩვენს ბაგეებზე იქნეს დადებული. გვსურს მოვისმინოთ წარმოთქმული სიტყვა: „წაღებულია შენი უსჯულოება და განწმედილია შენი ცოდვა““ Review and Herald, June 4, 1889.

რამდენ ხანს ესაიას მეექვსე თავში წარმოადგენს 9/11-დან კვირადღის კანონამდე არსებულ სიმბოლოს, ხოლო მეექვსე თავი არის 9/11-ის გამოსახულება. მეშვიდედან მეცხრე თავების ჩათვლით გადმოცემულია უწყება, რომელიც ესაიამ იუდას განდგომილ ხელმძღვანელობას მისცა, აგრეთვე ის ილუსტრაცია, რომელიც ხდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, როდესაც ეფრემის მთვრალნი დაბრკოლდებიან. იმავე ხილვაში ესაია წერს:

აჰა, მე და შვილები, რომლებიც უფალმა მომცა, ისრაელში ნიშნებად და საკვირველებებად ვართ ცაბოთ უფლისაგან, რომელიც მკვიდრობს სიონის მთაზე. ესაია 8:18.

ესაია და მისი შვილები ნიშნები არიან მეშვიდე თავიდან მეცხრემდე თავებში აღმოჩენილ იდუმალებათა შორის. მეშვიდედან მეცხრემდე თავები მთელი ხილვის საყრდენ წერტილს წარმოადგენს ყოველგვარი მინიშნებისთვის „იმ დღესა“ თუ „იმ დროსზე“. მეთვრამეტე მუხლი ადასტურებს, რომ ესაია და მისი ძენი ნიშნები არიან, ხოლო მეთვრამეტე მუხლის გარშემო მდგომი მუხლები განსაზღვრავს იმ დროის მონაკვეთს, როდესაც ეს ნიშნები საცნობი უნდა გახდეს.

და მრავალნი მათგანნი წაიფორხილებენ, დაეცემიან, შეიმუსრებიან, მახეში გაეხმებიან და შეპყრობილნი იქმნებიან. შეკარი დამოწმება, დაბეჭდე რჯული ჩემს მოწაფეთა შორის. და მე ველოდები უფალს, რომელიც იაკობის სახლს თავის სახეს უფარავს, და მე მას მოველი.

აჰა, მე და შვილები, რომელნიც უფალმა მომცა, ვართ ნიშნებად და სასწაულებად ისრაელში ცაბოთ უფლისაგან, რომელიც სიონის მთაზე მკვიდრობს. ესაია 8:15–18.

ისინი, ვინც „უფალს ელიან“, წარმოდგენილნი არიან ესაიათი და მისი ორი ძით. ისინი არიან ისინი, რომელთაგანაც უფალს დაეფარა „თავისი სახე“ — თვისება, რომელიც ახასიათებს მათ, ვინც 2023 წლის ივლისის შემდეგ იღვიძებს ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის ლოცვის მოთხოვნათა მიმართ. ისინი იღვიძებენ იმ ფაქტის მიმართ, რომ მათი აღსარება უნდა მოიცავდეს იმასაც, რომ უფალი მათ წინააღმდეგ მიდიოდა, ანუ იმას, რომ მან მათგან დაფარა თავისი სახე.

„დამოწმების შეკვრა“ და „რჯულის დაბეჭდვა“ არის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა, რომელნიც დაპირისპირებულნი არიან „მრავალთ“. „მრავალნი“

მოწოდებულნი არიან, მაგრამ მცირედნი არიან რჩეულნი. მრავალნი დაპირისპირებულნი არიან ესაიასა და მის ორ ძესთან, რომლებიც წარმოდგენილნი არიან როგორც მცირედნი. „მრავალნი“ არიან ხუთი უგუნური ქალწული და ამ მიზეზით მათ ხუთი რამ შეემთხვევათ: ისინი „წაიბორძიკებენ, და დაეცემიან, და შეიმუსრებიან, და მოინადირებიან, და შეპყრობილ იქნებიან.“ ისინი წაიბორძიკებენ, რადგან უარყვეს გვიანი წვიმის უწყება.

რადგან ბორძიკით მოლაპარაკე ბაგეებითა და უცხო ენით ელაპარაკება იგი ამ ხალხს. რომელთაც უთხრა: ეს არის განსვენება, რომლითაც შეგიძლიათ დაასვენოთ დაღლილი; და ეს არის განახლება; მაგრამ მათ არ ისურვეს მოსმენა. ამიტომ უფლის სიტყვა იყო მათთვის: მცნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა; რათა წავიდნენ, ზურგით დაეცნენ, შეიმუსრონ, გაეზან მახეში და შეპყრობილ იქნენ. ესაია 28:11-13.

მერვე თავის ბეჭდვის ჟამს ესაია აღწერს ბოროტთა დაცემას, რომელთაც ახაზით აქვთ სახე-მიცემული, და იმავე ჯგუფს იგი განსაზღვრავს ოცდამერვე თავის მეცამეტე მუხლში. მათი „დაცემის“ მიზეზი ის არის, რომ ისინი უარყოფენ გვიანი წვიმის უწყებას, რომელიც მათთვის იყო „ხაზი ხაზზე“ და წარდგენილი იყო მათ მიერ, ვინც წარმოდგენილნი არიან როგორც ბორძიკიანი ბაგეების მქონენი. ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე მოჩუბარ იუდეველებმა მოწაფეებს სიმთვრალე დასდეს ბრალად, რადგან უწყების გაგება არ შეეძლოთ. მათ გონებაში იგი ბორძიკიანი ბაგეებით იყო წარდგენილი.

მეშვიდე თავის მესამე მუხლში ესაია თავისი ძის, შეარ-იაშუბის მიმართ, წინასწარმეტყველური ალფაა; იგი კი, თავის მხრივ, ომეგაა მამასთან მიმართებით, მაგრამ ასევე ალფაა თავის ძმასთან მიმართებით. როგორც ალფისა და ომეგის წარმომადგენლები, ისინი დგანან იქ, სადაც ზეციური საწმიდრიდან გამომავალი ორი ოქროს მილი გუბეს ქმნის, სწორედ იერემიას ძველი გზის გზატკეცილთან, იმ ველზე, სადაც სელი იცვლის ლაქებს წმინდა სითეთრედ, როცა აღთქმის მაცნე განწმენდს ლევის ძეთ, აგრეთვე ესაიასა და შეარ-იაშუბს. იქ მისვლის შემდეგ იგი უწმინდურ და უგუნურ მეფე ახაზს წარუდგენს მოსეს ძველი გზის უწყებას ლევიანთა ოცდამეექვსის „შვიდგზის“ შესახებ, რაც იმავე მუხლში ამტკიცებს, რომ „თავი“ არის მეფე, ან მეფის სამეფო, ან სამეფოს დედაქალაქი.

ეს გასაღები ხსნის ღვთის სიტყვის ნათელს, რათა 2014 წელს დაწყებული უკრაინის ომი დანახულ იქნეს, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების საგანი, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც მომხდარი ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს და შეერთებული შტატების ბოლო სამი პრეზიდენტის ისტორიის განმავლობაში. გვიანი წვიმის უწყება ესაიას მიერ წარმოდგენილია მეათე და მეთერთმეტე თავებში, და იგი აღწერს დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლის შინაგან და გარეგან ისტორიას. პირველი მუხლი, მეორე მუხლი, ესაიას მიერ ილუსტრირებულია მეექვსედან მეცხრე თავების ჩათვლით, ხოლო შემდეგ, მეათე და მეთერთმეტე თავებში, წარმოდგენილია 1989 წელს გახსნილი უწყების შინაგანი და გარეგანი ისტორიები. გვიანი წვიმის უწყების ყოველი მთავარი ელემენტი ხილვაშია წარმოდგენილი.

მეათე თავის ბოლო მუხლები იმავე წინასწარმეტყველურ ისტორიას განსაზღვრავს, რომელსაც მეთერთმეტე თავის ბოლო მუხლები წარმოგვიდგენს. მეათე თავი გარეგანია, ხოლო მეთერთმეტე — შინაგანი. გამოცხადების წიგნში შვიდი ეკლესია შინაგანია, ხოლო ბეჭდები — გარეგანი. მეათე თავის ბოლო მუხლებში პაპის ძალაუფლება იერუსალიმის წინააღმდეგ ხელს აქნევს, როგორც პარალელურ მონაკვეთში დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეხუთე მუხლში პაპის ძალაუფლება თავის დასასრულს უახლოვდება, და არავინ ეყოლება მის შემწედ.

ჯერ კიდევ იმ დღეს ნობში შეჩერდება იგი; ხელს აღმართებს სიონის ასულის მთის წინააღმდეგ, იერუსალიმის ბორცვის წინააღმდეგ. აჰა, უფალი, ცაბაოთ უფალი, შიშით შემუსრავს რტოს; და მაღალნი ტანადნი მოიკვეთებიან, და ამპარტავანნი დამდაბლდებიან. და რკინით მოჭრის ტყის რაყებს, და ლიბანი დაეცემა ძლიერის მიერ. ესაია 10:32–34.

მეათე თავის დასასრული არის ადამიანთა მადლის ჟამის დახურვა, და სწორედ იქვე მთავრდება დანიელის მეთერთმეტე თავიც.

და იგი თავისი სასახლის კარვებს ზღვებს შორის დადგამს დიდებულ წმიდა მთაზე; მაგრამ მიიწევს თავის დასასრულამდე, და არავინ იქნება მისი შემწე. და იმ ჟამს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის მეთათვის; და იქნება გასაჭირის ჟამი, როგორიც არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს, იმავე ჟამამდე; და იმ ჟამს შენი ხალხი იხსნება, ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილი აღმოჩნდება. დანიელი 11:45; 12:1.

მეათე თავი პირველივე მუხლში იწყება „უსამართლო განჩინებით“, რომელსაც და უაიტი კვირადღის კანონად განსაზღვრავს.

ვაი მათ, რომელნიც გამოსცემენ უსამართლო განჩინებებს და წერენ სატანჯველს, რომელიც თავადვე დააწესეს. ესაია 10:1.

მეათე თავი იწყება საკვირაო კანონით, რომელიც შეესაბამება დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეერთე მუხლს, და სრულდება პარალელურ მიქაელის აღდგომასთან დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეხუთე მუხლის ისტორიაში.

„კერპთაყვანისმცემლური შაბათი დადგინდა, როგორც დურის ველზე დადგინდა ოქროს ქანდაკება. და როგორც ნაბუქოდნოსორმა, ბაბილონის მეფემ, გამოსცა ბრძანება, რომ ყველა, ვინც არ დაემხოვოდა და თაყვანს არ სცემდა ამ ქანდაკებას, სიკვდილით დაესაჯათ, ასევე გამოცხადდება განჩინება, რომ ყველა, ვინც პატივს არ მიაგებს კვირის ინსტიტუტს, დაისჯება საპყრობილითა და სიკვდილით. ამგვარად უფლის შაბათი ფეხქვეშ ითელება. მაგრამ უფალმა განაცხადა: „ვაი მათ, რომელნიც უსამართლო განჩინებებს ადგენენ და წერენ სიმძიმეს, რომელიც დაუწესებიათ“ [ესაია 10:1]. [ცეფანია 1:14–18; 2:1–3, ციტირებულია.]“ Manuscript Releases, ტომი 14, 91.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მოხსენიებულ „დიდ მიწისძვრაში“, რომელიც მეცამეტე მუხლში საკვირაო კანონს წარმოადგენს, ისლამის სამი სიმბოლოა დაკავშირებული იმ „მიწისძვრასთან“, რომელიც არყევს გამოცხადების მეცამეტე თავის

მიწის მხეცს, როდესაც იგი გველეშაპივით ლაპარაკობს. ესაიას მეათე თავში საკვირაო კანონი წარმოდგენილია როგორც „უსამართლო განჩინება“, რომელზეც „ვაებაა“ გამოცხადებული. გამოცხადების მეთერთმეტე თავის „დიდ მიწისძვრაში“, მეცამეტე მუხლიდან მეთვრამეტემდე, მესამე ვაების ისლამი იდენტიფიცირებულია ისლამის ოთხი სიმბოლოთი და იმ დარტყმით, რომელსაც იგი საკვირაო კანონის დროს აყენებს ამერიკის შეერთებულ შტატებს; „და იმავე ჟამსა იყო დიდი მიწისძვრა“, და „მეორე ვაება გარდახდა; აჰა, მესამე ვაება მალე მოდის. და მეშვიდე ანგელოზმა დასცა საყვირს“ — „და განურისხდნენ ერნი.“

მეათე თავი ასახავს პაპის ძალაუფლებას დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეერთე მუხლიდან ორმოცდამეხუთე მუხლამდე, როდესაც პაპობა თავის დასასრულს მიაღწევა. ორმოცი მუხლი არ წარმოადგენს მეათე თავში გადმოცემული თხრობის ნაწილს, ვინაიდან ესაია წარმოაჩენს ორმოცი მუხლის „დაფარულ ისტორიას“, როდესაც უკანასკნელი წვიმის უწყება წარედგინება განდგომილ ეკლესიას, რომელიც ახაზით არის წარმოდგენილი. მეთერთმეტე თავის დასასრული იმავე ისტორიაში პაპის ძალაუფლებისაგან გათავისუფლებას აჩვენებს.

და უფალი სრულიად გაანადგურებს ეგვიპტის ზღვის ენას; და თავისი ძლიერი ქარით ხელს შეარხევს მდინარეზე, და დაჰკრავს მას შვიდ ნაკადად, და ადამიანებს მოახდენს მშრალად გადავლას. და იქნება გზა მისი ხალხის ნაშთისთვის, რომელიც დარჩება აშურიდან; როგორც იყო ისრაელისთვის იმ დღეს, როდესაც იგი ამოვიდა ეგვიპტის ქვეყნიდან. ესაია 11:15, 16.

ესაიას მეათე თავი იმავე ისტორიის გარეგანია, ხოლო მეთერთმეტე თავი — შინაგანი. გარეგანსა და შინაგანს შორის არსებული პარალელები უხვად გვხვდება ღვთის სიტყვაში, და ეს ორი პარალელური თავი წარმოადგენს მესამე ანგელოზის გაფრთხილებას, როგორც ესაიას მიერ არის წარმოჩენილი. მესამე ანგელოზის გაფრთხილება შთაგონებით მრავალგვარად არის შეჯამებული, მაგრამ ამ გაფრთხილების მეტად სასარგებლო დანაწილება ის არის, რომ იგი წარმოადგენს გამოსაცდელი დროის დახურვასთან დაკავშირებულ მოვლენებს და ამავე დროს ხაზს უსვამს პირადი მომზადების აუცილებლობას. ესაიას მეათე თავი არის მოვლენები, ხოლო მეთერთმეტე თავი — მომზადება.

„მადლის კარის დახურვასთან და გასაჭირის ჟამისთვის მომზადების საქმესთან დაკავშირებული მოვლენები ნათლად არის წარმოდგენილი. მაგრამ მრავალთ ამ მნიშვნელოვან ჭეშმარიტებათა შესახებ იმაზე მეტი გაგება არა აქვთ, ვიდრე ექნებოდათ, ისინი არასოდეს რომ არ ყოფილიყვნენ გამოცხადებული. სატანა დარაჯობს, რათა წარხოცოს ყოველი შთაბეჭდილება, რომელიც მათ ცხოვრებისთვის გააბრძენებდა, და გასაჭირის ჟამი მათ მოუმზადებლად ჰპოვებს.“

„როდესაც ღმერთი ადამიანებს უგზავნის ისეთი უმნიშვნელოვანესი მნიშვნელობის გაფრთხილებებს, რომ ისინი წარმოდგენილია, როგორც წმიდა ანგელოზების მიერ ცის შუაგულში მფრინავთა ქადაგებული, იგი მოითხოვს, რომ გონებრივი ძალებით დაჯილდოებულმა ყოველმა ადამიანმა ყურად იღოს ეს უწყება. მხეცისა და მისი ხატის თაყვანისცემის წინააღმდეგ გამოცხადებული საშინელი სასჯელები

(გამოცხადება 14:9–11) ყველას უნდა აღუძრავდეს წინასწარმეტყველებათა გულმოდგინე კვლევას, რათა შეიცნონ, რა არის მხეცის ნიშანი და როგორ უნდა აირიდონ მისი მიღება. მაგრამ ხალხის მასები ყურს არ უგდებენ ჭეშმარიტებას და იგავებისკენ მიიქცევიან. მოციქულმა პავლემ, უკანასკნელ დღეებს მიჰყვრობილი მზერით, განაცხადა: „დრო მოვა, როცა საღ მოძღვრებას ველარ აიტანენ.“ 2 ტიმოთე 4:3. ის დრო სრულად დადგა. მრავალრიცხოვან ხალხს არ სურს ბიბლიური ჭეშმარიტება, რადგან იგი ეწინააღმდეგება ცოდვილი, წუთისოფლის მოყვარე გულის სურვილებს; და სატანა სწორედ იმ საცდურებს აწვდის მათ, რომლებიც უყვართ.“

„მაგრამ ღმერთს ეყოლება დედამიწაზე ერი, რომელიც დაიცავს ბიბლიას, და მხოლოდ ბიბლიას, როგორც ყოველი მოძღვრების საზომს და ყოველი რეფორმის საფუძველს. სწავლულ კაცთა შეხედულებები, მეცნიერებისგან გამოტანილი დასკვნები, საეკლესიო კრებების სარწმუნოებანი ან გადაწყვეტილებები, იმ ეკლესიათა სიმრავლისა და უთანხმოების მსგავსად მრავალრიცხოვანი და შეუთანხმებელი, რომელთაც ისინი წარმოადგენენ, უმრავლესობის ხმა — არც ერთი და არც ყველა ერთად — არ უნდა ჩაითვალოს მტკიცებულებად რომელიმე რელიგიური რწმენის საკითხის სასარგებლოდ ან საწინააღმდეგოდ. რაიმე მოძღვრების ან მცნების მიღებამდე, მის დასადასტურებლად უნდა მოვითხოვდეთ ნათელ სიტყვას: „ასე ამბობს უფალი“.“

„სატანა განუწყვეტლივ ცდილობს, რომ ღმერთის ნაცვლად ყურადღება ადამიანზე გადაიტანოს. იგი ხალხს უბიძგებს, რომ თავიანთ წინამძღოლებად ეპისკოპოსებს, მწყემსებსა და ღვთისმეტყველების პროფესორებს შეხედონ, ნაცვლად იმისა, რომ თვითონ იკვლიონ წმინდა წერილები და ამ გზით გაიგონ თავიანთი მოვალეობა. შემდეგ კი, ამ წინამძღოლთა გონების კონტროლით, მას შეუძლია მრავალნი თავისი ნებისამებრ წარმართოს.“ The Great Controversy, 594, 595.

ჩვენ გავაგრძელებთ ამ შესწავლას მომდევნო სტატიაში.